

Emily Haines har brutit sig loss från det kanadensiska musikerkollektivet Broken Social Scene för att göra soloskivan "Knives don't have your back" som kommer om två veckor och handlar om introspektiva människor – de som vår samtid blänger misstänksamt på.

Pop i stället för prozac

BROKEN SOCIAL SCENE-sångerskan Haines berömda brittiska kollega och vän Robert Wyatt fångar det flyktiga i hennes musik i omslagstexten för hennes soloskiva "Knives don't have your back": "Hon drar in andan och drar in dig med. Du sitter fast, men det är inte hennes fel: Kanske var det bara ett 'Hej' som hon sade."

I videon till "Doctor Blind" stiger Emily Haines in i ett nattöppet varuhus. I det blåsiktiga lysrörsljuset letar hon sig fram till apoteksavdelningen. Över regissören Jaron Albertins långsamma kameravep sjunger hon: "My baby's got the lonesome lows/don't quite go away overnight Doctor Blind just prescribe the blue ones/if the dizzying highs don't subside overnight/Doctor Blind just prescribe the red ones."

–Alla människor äter anti-depressiva medel i dag i USA och min idé var att försöka fånga den här känslan av paranoia och freakighet som finns i dygnet runt öppna varuhus och ställa den mot en person som håller på att sluta ta medicin och kommer in sent för att få sina tabletter och ser allt förvandlas omkring henne. Det var ett försök att göra ett slags kortfilm, det mesta jag skriver är väldigt inspirerat av film. Röstpartiet i videon liknar ju inledningen av Roman Polanskis "Rosemarys baby", påpekar hon på telefon från sitt hotellrum i London.

Många av dina kanadensiska föregångare – The Band, Neil Young, Leonard Cohen, Joni Mitchell – är också rätt deppiga.

–Jo, vi är nog ett gäng pipsillar (skratt). En del människor är helt enkelt sorgsna. Det finns en påtaglig anda i världen i dag, en irritation, som är nästan fascistisk mot dem som mår lite dåligt och känner sig främmande inför vad som pågår och inte vill ägna hela dagarna åt att... att sms:a. Det är en sådan upphetsning kring alla dessa Imac-datorer och mobiltelefoner och den accelererande digitala hastigheten på allting. Att vara introspektiv är liksom vagt kommunistiskt. Om du över huvud taget tänker så shopper du ju inte. Man är ickeproduktiv. Det är sådant jag försökt skriva om på skivan.

I "THE LOTTERY" beskriver hon med sin syrerika stämma hur vi alltid kommer att vara som små barn som rusar i flock på jakt efter kärlek. Patetiska. Omöjliga, som "flickor som försöker springa i stilettklackar".

–Mycket är ju lyxproblem, problem som våra föräldrar arbetade väldigt hårt för att vi skulle ha råd att ha. Och oavsett vad som utlöser vår nedstämdhet så går det inte att jämföra med att... sakna vaccin till dina barn. Jag gillar den moderna världen, men samtidigt verkar det som om den mänskliga kommunikationen har brutits ner till enstaviga textmeddelanden. Blippar.

Emily Haines har amerikanska föräldrar, men växte upp i både New Delhi i Indien och Kanada. Hon har fortfarande sitt hem i Toronto, men är nästan aldrig där.

–Jag dras hela tiden till Europa. Jag älskar Kanada – ideologin, känslan av samhörighet – men kan på något sätt inte acceptera att det är mitt hemland. Det... kliar i mig. London är fantastiskt och prishögt här är så hög att jag tvingas in i det liv helt utan pengar som jag levde så många år. Man lär sig uppskatta luften, för den är gratis, och sin gitarr och man är tre som delar varje öl... USA är ett slags superstort nöjesfält, i Kanada är vi mer... ärliga, på gott och ont. Vi har en bråkdel av USA:s befolkning och en helt annan historia, vi är lojalister som stod upp för England och fortfarande har drottningporträttet tryckt på våra pengar. Samtidigt är det nog den här känslan av att allt är möjligt som lockat mig

"Jag dras hela tiden till Europa", säger Broken Social Scene-sångerskan Emily Haines, som nu kommer med sin andra soloskiva.

till USA – trots att vi sett den värsta möjliga baksidan av den inställningen i Irak nu.

HON HAR demonstrerat mot USA:s båda krig i den regionen. Första gången som femtonåring när kriget vid Persiska viken bröt ut.

–Det gör mig väldigt upprörd när folk stämplar låtar som "politiska", för det politiska och det privata ligger så oerhört nära varandra. Om man har något slags samvete i dag måste man stoppa huvudet väldigt långt ner i sanden för att inte se vad som pågår i världen.

Artister som Neil Young, Elliot Smith och Sonic Youth på hemmaplan har varit viktiga inspirationskällor för henne. Men helst talar hon ändå om européerna; sådana som Brian Eno, The Zombies och framför allt Robert Wyatt.

–Robert har varit ett stöd för mig hela mitt liv. Han är god vän med min pappa (poeten Paul Haines, DN:s anm.) och de har haft en

DN.se »

Lyssna på Emily Haines på dn.se/emilyhaines

underbar brevväxling genom alla år. När jag började skriva låtar så var han den första jag vände mig till och bad om råd. Och han har fortsatt att vara en viktig musikalisk kraft. Det är rätt fantastiskt att "ärva" en inspirationskälla och vän från sin far.

Härnäst vill hon göra musik i ett ljusare tonläge. Om ett liv som inte kräver Prozac.

–Jag ska utforska hur det är att skriva om annat än det som är fel. Jag tycker jag har rensat mitt system på de känslorna. Jag är en ganska idealistisk person som faktiskt kan säga högt att "kärleken övervinner allt". Samtidigt har jag sett saker som är väldigt nedslående. Vi får se hur det går.

GEORG CEDERSKOG

georg.cederskog@dn.se 08-738 10 00

Neil Young är Haines drömpartner

Emily Haines är 33 år, växte upp i New Delhi, Indien, respektive Peterborough, Kanada, i ett hem där det spelades både Carla Bley och Robert Wyatt.

På ansedda konstskolan Etobicoke School of the Arts mötte hon musiker som hon bildade Broken Social Scene med. I dag spelar hon också i Metric. Hon gillar regissören Terry Gilliam, är själv med i Olivier Assayas film "Clean" och betraktar Guy Maddins biofilmen "The saddest music in the world" som filmvärldens "absoluta motsvarighet till det jag försöker göra ljudmässigt".

Om sitt William Burroughs-klingande bandnamn Emily Haines & The Soft Skeletons: "Det var en dröm. Jag sov på en kompis soffa i New York och vaknade med frasen i huvudet och det kändes helt logiskt; det är ens skelett som växer när man blir äldre och man överger det gamla urvuxna skelettet. Dessutom låter The Soft Skeletons ruggigt på ett mysigt sätt."

Om en drömduettpartner: "Det finns bara en: Neil Young. Det är så många av mina vänner som jag träffat till hans musik, jag skulle vilja höra hur våra röster hade låtit ihop."

AlbaNova
FYSIK ASTRONOMI BIOTEKNIK

Öppna föreläsningar
på AlbaNova

Var och när
uppstod hunden?

Peter Savolainen, doktor i bioteknologi berättar om populationsgenetiska studier. Fri entré.

Ons 30 maj, kl 19.00

Oskar Kleins auditorium
Roslagstullsbacken 21
Buss 43/44, Ruddammen
För info: 08-5537 8000
www.albanova.se